

Peter Jørgensen: Da loven om tekniske skoler og teknologiske institutter blev vedtaget i 1958, var alle klar over, at det økonomiske grundlag, der dengang blev skabt, ikke kunne holde, i hvert tilfælde ikke med hensyn til videregående undervisning.

Allerede dengang viste kommunerne og erhvervslivet en meget stærk tilbageholdenhed og en vis uvilje mod at yde tilskud til denne uddannelse. Det var måske med rette, at man var skeptisk over for de tilskudsregler, der blev nedfældet i loven af 1958. Man fremhævede dengang — det gjorde jeg også for mit vedkommende — at dette burde være en statsopgave på linje med universiteterne, polyteknisk læreanstalt og lignende.

Med den stærke vækst, der har været i den ikke-akademiske ingeniøruddannelse i de senere år, kan man ikke afvise de synspunkter, som både kommunerne og erhvervslivet har fremhævet på dette område. Hertil kommer, at de tekniske skoler netop på grund af den videregående uddannelse, der har været knyttet dertil, har oparbejdet temmelig store underskud. Det gælder jo ikke mindst for teknika og de tekniske skoler i København.

Det er derfor nødvendigt, at man finder frem til en nyordning, ikke alene af hensyn til skolerne, men først og fremmest af hensyn til den ungdom, der i stigende tal søger uddannelse på vore teknika landet over.

Jeg vil gerne takke den højtærede minister for det meget hurtige initiativ, han har taget på dette område, ligesom jeg hilser med tilfredshed, at ministeren har udnævnt en kommitteret til at beskæftige sig med alle de spørgsmål, både uddannelsesmæssige og ikke mindst økonomiske og organisatoriske, der er knyttet til vore teknika. Jeg hilser det navnlig med tilfredshed, fordi man jo fra disse skolers side igennem en årrække har vandret rundt i et administrativt vildnis, på mange områder har hindret skolerne i at løse de opgaver, de har været stillet over for, og navnlig har gjort det vanskeligt for dem at løse dem i det tempo, det har været nødvendigt med den udvikling, vi i de sidste 7-8 år har været inde i. Jeg er altså meget tilfreds med den udformning, lovforslaget har fået.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at man har diskuteret, om man

ikke, når staten alligevel skal dække udgifterne på disse uddannelsesområder med 100 pct., lige så godt kan gøre disse skoler til statsskoler. Jeg var inde på det samme spørgsmål, da vi vedtog loven i 1958, og det er nærliggende, at dette spørgsmål rejses, når en nyordning nu skal gennemføres, men jeg må indrømme, at jeg ved nærmere eftertanke tror, at den foreslåede ordning, hvor man gør skolerne til selvejende institutioner, er bedre end en ordning, der gør dem til rene statsskoler. Når jeg fremhæver dette, er det først og fremmest, fordi man ikke direkte kan sammenligne denne skoleform med andre skoleformer her i landet, idet vi for de tekniske skolers vedkommende op igennem tiderne har haft den meget nære tilknytning til erhvervslivet, til kommunerne, til de lokale interesser, som kan knyttes til en sådan skole. Jeg tror derfor, at den form, man har givet lovforslaget, hvor man gør skolerne til selvejende institutioner, er den rigtige, fordi man derved er i stand til at skabe en større interesse, en større aktivitet, en større medleven, i det skolearbejde, der her er tale om, og jeg tror, det er en mere hensigtsmæssig form, end hvis man får nogle centralt dirigerede statsskoler.

Jeg hilser med tilfredshed, at man i lovforslaget her kommer ind på en anden form for tilsynsmyndighed på disse undervisningsvirksomheders område. Det har tidligere været sådan, at hele tilsynet med den tekniske undervisning har været forestået af handelsministeriets tilsyn med den tekniske undervisning. Det bliver ikke tilfældet, når man nu her skiller teknika ud fra de tekniske skoler, idet det i lovforslagets § 4 er nævnt, at der skal nedsættes et teknikumråd. Dette teknikumråd skal sammensættes af repræsentanter dels for de interesserede organisationer, dels for ministeriet, og det skal ikke alene føre tilsyn med teknikumuddannelsen, men i lige så høj grad tilrettelægge undervisning, undervisningsplaner og lignende. Det er jeg tilfreds med, ligesom jeg er tilfreds med betragtningerne i bemærkningerne i lovforslaget om de lokale bestyrelseres sammensætning. Her følges jo i nogen grad de retningslinjer, som i dag er gældende, og hvorefter man tilgodeser alle de organisationer, institutioner og staten, som kan være in-